

det var værdt for den høitærede Minister at undersøge, om ikke Sogneraadet har Ret i, at der ikke kan faas Noget, dersom der skal sælges paa staaende Jod. Saar Manden derimod Tid, og han kan sælge, naar Vællighed gives, er det muligt, at der kan reddes Noget for ham. Det forekommer mig nok, at det var værdt, at den høitærede Minister undersøgte, med hvilken Ret Sogneraadet har givet Erklæringen; er den ikke rigtig, er det en anden Sag, da kan man afvente at lade Staten faae sine Penge, naar den Tid kommer, og da handle imod denne Møller, som man har handlet imod den sidste, nemlig ham fra Sønderstov. Jeg finder ingen Anledning til at komme hyderligere ind paa Andragendet fra Mette Marie Sjørgensen, det foreslaas kun henvist til Finantsministerens nærmere Overveelse, og vi have ikke været blinde for, at en Understøttelse som denne mulig kan have videre Følger. Angaaende den Henvisning, som er foreslaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm), skal jeg bemærke efter at have talt med adskillige af de tilstedeværende Finantsudvalgsmedlemmer om denne Sag, at man i Finantsudvalget vil være villig til — der kommer jo en ny Afdeling af Andragender for — at tage denne Sag under fornyet Overveelse, og da navnlig ogsaa gennemgaa de Dplysninger, som han har givet, og da, forjaaviddt man maatte finde Anledning dertil, foreslaa en Henvisning til Finantsministeren, naar anden Afdeling foreligger, forjaaviddt det ærede Medlem vil tage sin Indstilling tilbage. Det er Noget, jeg vil henviste til det ærede Medlem, om han vil gjøre dette, eller han vil foretrække at lade det afstemme i Dag; men foretrækker han dette, er det rigtignok ogsaa vor Mening, at vi ikke kunne tage dette paa anden Maade, end at opfordre Thinget til at forkaste det. Jeg henstiller altsaa ganske til det ærede Medlem, hvad han vil gjøre. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg dog fluttelig skal tilføie, at jeg tror det vil tjene Sagen bedst, om det ærede Medlem tager Indstillingen tilbage.

C. B. Nyholm: Det jeg takker den meget ærede Finantsminister for den velvillige Maade, hvorpaa han har stillet sig til den af mig anbefalede Mand, skal jeg efter den Anledning, som den ærede Ordfører paa Finantsudvalgets Begne har givet mig, tage mit Forslag tilbage, idet jeg saa haaber, at det ærede Udvalg ogsaa med Velvillie vil se paa Sagen.

Formanden (Berg): Det af Folke-thingsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) stillede Vædringsforslag er taget tilbage; jeg skal spørge, om Noget optager det. (Ophold). Da Sagen optager det, er det saaledes bortfaldet.

Leth: Jeg skal ikke forsøge videre at strides med den høitærede Finantsminister om Forstaaelsen af Loven af 20de November 1876 § 7. Forstaaelsen af denne Lov maa jo kunne undergives en Prøvelse ved Domstolene, men Sagen er den, at de, som skulde foranledige en saadan Prøvelse, staa som oftest i et saadant Afhængighedsforhold, at det er meget vanffeligt for dem, naar de ikke have vedkommende Ministers udtrykkelige Konsents til at prøve det, at reise en saadan Sag, thi det vil let kunne have til Følge, at man ikke skjætter om at beholde dem længere i den Tjeneste, der er Tale om. Naar den høitærede Finantsminister udtalte — det forekom mig endog med bevæget Stemme — at naar Sundhedskollegiets Erklæring var af en saadan Bessaffenhed, at det kunde forsvares, at man stillede sig som tvivlende om Vedkommendes Invaliditet, om der var Invaliditet i Lovens Betydning, og navnlig om den meget omspurgte Marsjagsforbindelse var til Stede, saa var Pension bleven givet. Jeg har ikke bestridt, at det kan være sket i Tilfælde, men jeg kjender i ethvert Fald et Tilfælde, hvor det ikke er sket, nemlig med Hensyn til Baabenmester H. P. Kock af Svendborg, som jeg før omtalte. Jeg kjender den Sag meget nøie og erindrer i dette Dieblak bestemt — det er ikke muligt, at jeg kan tage fejl deri, det tror jeg ikke — at Sundhedskollegiets Erklæring gik ud paa — det er netop det Udtryk, der blev brugt — at det var problematisk, om der var en saadan Marsjagsforbindelse til Stede. Men det er ikke det Samme som at nægte, at den er til Stede, det er at sige, at det er muligt, at den er til Stede og muligt, at den ikke er det, vi kunne ikke afgjøre det, saa det Tilfælde falder ikke ind under dem, til hvilke den høitærede Finantsminister med de Udtryk, jeg antydede, har sigtet. Naar den høitærede Minister har betonet, at det kongelige Sundhedskollegium er den høieste Autoritet, den Autoritet, hvis lægevidensfabelige Skjøn og Mening maa fortjene en ganske særlig Respekt, saa finder jeg mig naturligvis ikke i mindste Maade foranlediget til at bestride det, men skal kun sige, at efter min Mening have de Læger, som jævnlig tilse Patienten, og som kjende ham, en ganske anden Udgang til at kjende Sygdommen og kjende Vedkommendes Tilstand og jugere-